

Драгољуб К. Јовановић

физичар, рођен је 1891. године у Параћину, у занатлијској породици. Основну школу завршио је у Параћину, а средњу у Јагодини, Крагујевцу и Београду. Филозофски факултет у Београду, група физика, физичка хемија и хемија, уписао је 1910. године, а дипломирао по завршетку Првог светског рата који је провео као војни заробљеник у аустријском логору Ашахау. Одмах по

дипломирању постављен је за асистента код професора Симе Лозанића, нашег познатог хемичара. Као државни стипендиста 1920. године одлази на једногодишњи боравак у Париз, где на личну препоруку професора Жана Перина остаје седам година, као плаћени истраживач и стипендиста фондације Карнеги-Кири у Институту за радијум. На Сорбони 1925. године брани докторску дисертацију у области истраживања елемента мезотеријума, и за потребе рада конструише сопствени микрокалориметар радиоактивности. Чланови комисије за одбрану били су Нобеловци – Марија Кири и Жан Перин.

У Београд се враћа 1927. године и на Медицинском факултету оснива Институт за радиологију (касније Институт за физику), где је 1939. године изабран за редовног професора. У том периоду и касније, после Другог светског рата, предаје физику и студентима ветерине, стоматологије и фармације. После рата, када је био отпуштен због одбијања да сарађује са окупатором, враћа се на Београдски универзитет. Изабран је за редовног професора физике на новооснованом Природно-математичком факултету, где предаје до пензионисања 1961. године, а на Медицинском факултету и у Институту за физику наставља са радом практично до краја живота.

Професор Јовановић први је започео систематска истраживања радиоактивности бањских вода у Србији, због чега је одликован Орденом Светог Саве 3. степена, Седмојулском наградом за животно дело и Орденом републике са сребрним венцем. На прослави у Паризу поводом стогодишњице смрти Марије Кири, 1967. године додељена му је спомен плакета са ликом велике научнице.

Био је један од оснивача Друштва математичара, физичара и астронома Југославије и доживотни председник Координационог одбора физичара за медицинску физику на медицинским, ветеринарским, фармацеутским и стоматолошким факултетима Југославије. За дописног члана Српске академије наука и уметности изабран је 1948. године.

Професор Јовановић имао је и уметничке склоности – свирао је виолончело и бавио се вајарством, а за потребе свог научног рада савладао је и технику обраде стакла. Његове француске колеге звале су га „пријатељ лабораторије“ (*ami de laboratoire*).

Умро је у Београду, 1970. године.